

Armoede en schulden.

Mark Rutte heeft ooit beweert dat armoede een keuze is. Jij kiest er zelf voor om arbeidsongeschikt te raken, jouw baan kwijt te raken bij een faillissement of reorganisatie. Allemaal eigen schuld dikke bult. Kom jij niet uit met jouw geld, eigen schuld. Volgens de denkwijze van de VVD komen de uitkeringen allemaal uit de winsten van de rijken, de VVD stemmers zeg maar. Een W.W. uitkering moet daarom zo kort mogelijk zijn, al "spaar" jij daar zelf voor. De wachtgeld regeling voor Ministeres, Staatssecretarissen en Kamerleden blijft gewoon staan uiteraard, dat is namelijk voor de VVD'ers zelf. Elke cent die jij bijverdient moet verrekend worden met de uitkering, geldt uiteraard niet voor de eerder genoemde wachtgeld regeling.

Wie een bijstand uitkering heeft is gewoon te lui om te werken, te beroerd om alles aan te pakken. Een profiteur van wat de VVD'er verdient. Schandalig natuurlijk. Een bijstand moeder kan best haar kinderen naar de opvang sturen. Voor een bijstand uitkering moet je werken, je moet het als het ware verdienen, geen sociaal vangnet waarbij de uitkering een vanzelfsprekendheid is maar een gunst. En dus is de Participatiewet er gekomen. Onder leiding van de gemeente leren solliciteren en ondertussen werkervaring opdoen. Werk aannemen waar geen betaling tegenover staat anders dan de uitkering. Een soort verkapt vrijwilligers werk waar anders een betaalde kracht had gewerkt. Hoe noemde men dat vroeger toch, werken zonder een deugdelijke beloning, oh ja slavenarbeid. Welkom in het Nederland van de VVD.

Heb jij schulden dan veranderen we gewoon de wet. De deurwaardes krijgen meer mogelijkheden om beslag te leggen. En dat is vooral voor mensen met een lager inkomen een ramp. Hierdoor komen duizenden huishoudens onder het sociale minimum uit. Niet dat de politiek daar ook maar een seconde van wakker zal liggen, maar de mensen die het overkomt wel. Door deze nieuwe regeling komen mensen die het al financieel zwaar hebben nog verder in de moeilijkheden.

Het is voor veel huishoudens niet moeilijk om van weinig rond te komen, alles went tenslotte, en luxe kun je buiten. De maatschappij laat ons weten dat jij geen seconde zonder al die luxe kan, maar het kan echt. Niemand moet op vakantie, niemand moet elke twee jaar een nieuwe inrichting hebben, niemand moet elk jaar een nieuwe telefoon, niemand moet elke dag uit eten niemand moet elke dag shoppen, niemand moet elke keer een nieuwe auto hebben. Dat maken we ons zelf wijs. We leven een leven dat niet bestaat alleen maar om de ander de ogen uit te steken. (lees ook mijn stuk Kapitalisme) maar iedereen die met minder moet rond komen weet dat het mogelijk is, niet makkelijk maar mogelijk. Maar leven met schulden die alleen maar groter worden omdat de regering een nieuwe wet heeft doorgedrukt dat is voor vele de laatste druppel.

Schulden kunnen op allerlei manieren ontstaan. Door meer uit te geven dan er binnen komt. Elke maand rood staan is ook een regelmatig leven. Door leningen af te sluiten die niet afgelost kunnen worden. Hypotheken die niet meer betaald kunnen worden de mogelijkheden om in de schulden te komen zijn legio, de mogelijkheid om er uit te komen moeilijker.

Er zijn mensen die zelf voor de schulden gezorgd hebben en die schulden blijven maken maar dat is een kleine groep maar deze groep is voor vele wel representatief. Er zijn nu eenmaal ook mensen die door de omstandigheden in de schulden komen, ze raken hun baan kwijt, worden arbeidsongeschikt en zien hun inkomen verminderen, of zelfs helemaal stoppen. Bij een faillissement heb jij niet direct een uitkering te pakken en soms is het niet mogelijk om een andere baan aan te nemen.

Echter bij de oplossing van de schulden wordt er niet gekeken naar de herkomst van de schuld en wordt iedereen met hetzelfde sop overgoten.

Soms is de schuldhulpverlening een goede mogelijkheid maar niet altijd. Sommige schuldeisers blijven geld opeisen en keren na de schuldhulpverlening genadeloos terug. Of schuldeiser gaan niet akkoord met de voorstellen waardoor de schuld blijft bestaan.

Door de nieuwe wet die het mogelijk maakt om een lager beslagvrije voet te berekenen wordt het voor sommige huishoudens bijna onmogelijk om uit de schulden te komen. De schulden blijven als een zwaard van Damocles boven hun hoofd hangen. Naast de verlaging van de beslagvrije voet zijn deurwaarders volgens de wet vrij om steeds de schuld te verhogen, administratie kosten en rente. Er ontstaat voor mensen een vicieuze cirkel waar niet uit te ontsnappen is.

Het hebben van onoplosbare schulden, ongeacht hoe deze ontstaan zijn, is een van de grootste stressfactoren die men kan hebben, naast overlijden, baan kwijt raken en verhuizen. Zeker als de oplossing te ver weg lijkt te zijn. Er komt geen einde aan de stress. En dat heeft effect op het dagelijks leven, op het sociale leven maar ook op het arbeidsleven. Het is moeilijk om een baan te houden als de stress thuis te groot is. En bij een baan komt direct de deurwaarder om beslag te leggen op het inkomen waardoor er geen gevoel van vooruitgang ontstaat, en op het werk krijg je meteen een stempel. Wij denken nu eenmaal bij schulden altijd eigen schuld dikke bult.

En de houding van de politiek zorgt er voor dat het niet heel veel beter wordt.

Misschien en heel raar idee. Laten we een basis inkomen invoeren voor iedere Nederlander. Iedereen een basis van 1500 netto per maand. Zodra er een inkomen is uit werk vervalt het basisinkomen. De lonen moeten dan wel aangepast worden maar daar is zeker ruimte voor. Naast het basisinkomen schelden we alle schulden kwijt, allemaal. Alle schulden ontstaan voor, laten we zeggen 1 januari 2021 komen te vervallen. Behalve de hypotheken die trouwens door veel mensen niet als schuld gezien wordt.

Ontstaan er schulden na de peildatum dat heb je pech. We bieden dan van de gemeente uit hulp maar dan is er een gedragsverandering nodig om verdere ellende te voorkomen. Heel Nederland met een schone lei beginnen.

Dan moet er natuurlijk wel een mentaliteitsverandering komen van onze grootste regeringspartij en van Mark Rutte. Dan moet hij nog even leren dat armoede geen keuze is en dan moet de VVD leren dat de verzorgingsstaat geen vies woord is en synoniem is aan minder winsten voor een paar.

De verzorgingsstaat is iets waar onze voorouders en ouders voor gestreden hebben. Een eerlijkere verdeling van de lasten die een maatschappij nu eenmaal met zich meebrengt. Het systeem dat wij in Nederland hanteren kent een aantal duidelijk voordelen ook een aantal nadelen, al wordt daar zelden over gesproken. In mijn stuk Kapitalisme heb ik al een aantal van die nadelen besproken, overconsumptie. Maar er zijn meer nadelen.

In een kapitalistisch systeem zullen altijd mensen buiten de boot vallen, om meerdere redenen. Dat is onvermijdelijk. Er zijn nu eenmaal mensen die niet voor zichzelf kunnen zorgen, die geen werk kunnen vinden, die niet aan het werk kunnen. Maar als maatschappij hebben wij de verplichting om ook die mensen een menswaardig leven te geven. Vanaf de industriële revolutie hebben arbeiders gestreden voor betere werk en woonomstandigheden en een sociaal vangnet. Veiligere werkplekken, meer en betere woningen, koopwoningen voor iedereen bereikbaar en een opvang voor de minder bedeelde. Uitkeringen voor zieke, arbeidsongeschikte en werkloze. Iedereen moest mee kunnen profiteren van de welvaartsstaat. Zeker na de Tweede Wereld Oorlog was dat gevoel erg sterk. Samen de problemen aanpakken en het land weer opbouwen.

In hoog tempo werden er betaalbare woningen gebouwd en werd er werkgelegenheid gecreëerd. Samen de schouders er onder. Wij zouden Nederland beter opbouwen dan het ooit was. Er werd aardgas ontdekt in Groningen en iedereen moest daarvan profiteren. De haven van Rotterdam werd de grootste en gaf voldoende werkgelegenheid om het nieuwe Rotterdam tot een wereldstad van formaat te maken. Nog nooit was er in Nederland zo'n lage werkloosheid. Winsten groeide het dak

uit en iedereen was blij. We konden praten over arbeidstijdverkorting. Cao's werden bijna moeiteloos afgesloten, even dreigen met een staking en voilà de werkgevers waren om. Soms moest er iets meer druk komen maar de partijen vonden elkaar altijd wel. Er kwamen huizen die gekocht konden worden door Jan de arbeider en als je ziek werd dan kreeg je van de staat een uitkering, ook als je jouw baan kwijt was geraakt.

De VVD was toen nog een klein clubje bestaande uit wat dikbuikige mannen die in hun ivoren torens neerkeken op het klootjes volk. Met een dikke sigaar in de mond zaten ze te mopperen dat de arbeider steeds minder ging werken voor het te hoge salaris. Het volk moest toch weten dat het steeds moeilijker werd om een derde huis te kopen, dat het luxueuze jacht toch echt betaald moest worden. Gelukkig konden we ze amper verstaan door die hete aardappel in hun keel en die dikke sigaar in hun mond. En als ze in de regering zaten was er altijd wel een partij groter.

We kregen een AOW een Ziektewet, een WAO een WW een bijstand allemaal om te zorgen dat niemand buiten de boot viel. Er kwam een regeling waarbij de werkenden een eigen pensioen kon opbouwen.

En nu na een paar jaar Rutte en de VVD als grootste partij van Nederland hebben we een aantal van die vervelende geldverslindende zaken weg gewerkt. De ivoren torens zitten vol met tevreden sigaar rokende mannen die gelukkig naar het klootjes volk neerkijken en zich elke dag afvragen hoe het toch gekomen is dat zoveel van die stumpers achter Mark aanlopen. Dat er zoveel mensen akkoord zijn gegaan met een langzame afbraak van de sociale maatschappij. Uitkeringen worden strenger beoordeeld en korter uitgekeerd. De beschikbare woningen worden steeds duurder en er is een grotere woningnood dan eind jaren veertig. De AOW is minder geworden en wordt later uitgekeerd en een pensioen mag je zelf opbouwen.

Zelfs met een steeds hoger wordende belasting, vooral voor de lageren en middenklasse inkomen, gaan mensen zonder mopperen akkoord. Geen spaarrente meer geven, geen probleem, consumptiegoederen steeds duurder maken, gewoon doen niemand die de straat op gaat. Zeggen dat mensen het maar zelf moeten uitzoeken is toch tegen dovenmans oren gericht. En straks lossen ander de problemen maar op, wie dan leeft die dan zorgt.

Armoede is een keuze als het aan de VVD zou vragen. Straks geen of minder pensioen hebben dan ooit afgesproken is wel een keuze. Zelf opbouwen is en blijft het devies, we moeten wel. Budgetteren, besparen en sparen maar niet bij de bank.